

100.000 kr. eller derunder ved, at dennes tilbud bliver antaget, med de øvrige tilbudsgivere. Såfremt sikkerhedsstillelsen ikke foreligger på tilbudstidspunktet, må gældsreklæringen dog af hensyn til ordregivernes behandling af de indkomne tilbud være ledsaget af en tilkendegivelse af, at der vil blive stillet sikkerhed.

Herudover foreslås det, at der indføres adgang - men ikke pligt - til også at udelukke virksomheder, der har gæld af mindre betydeligt omfang (under 100.000 kr.) til det offentlige, fra at deltage i udbudsforretninger.

Efter EU's udbudsdirektiver er der mulighed for at udelukke virksomheder, der er i restance med betaling af skatter, afgifter og bidrag til sociale sikringsordninger, fra deltagelse i en udbudsforretning og til at afkræve tilbudsgivere restancedokumentation. Disse direktiver gælder for kontrakter, hvis værdi er lig med eller overstiger nærmere fastsatte beløbsgrænser (tærskelværdier), der varierer for de forskellige kontraktstyper (128.771/200.000 ECU for varekøb, 200.000 ECU for tjenesteydelser og 5.000.000 ECU for bygge- og anlægsarbejder).

Forslaget indebærer således, at det - i modsætning til direktivernes fakultative udelukkelsesmuligheder - som hovedregel vil være obligatorisk at udelukke tilbudsgivere med en forfalden gæld til det offentlige på mere end 100.000 kr., hvis gælden angår betaling af skatter, afgifter eller bidrag til sociale sikringsordninger.

Man har overvejet, om et tilsvarende regelsæt tillige skulle indføres også for offentlige ordregivere, der indgår aftale med en tilbudsgiver uden forudgående udbudsrunde. Det ville i givet fald omfatte ethvert indkøb, som offentlige myndigheder foretager, hvilket dog ikke ville være rimeligt og kun vanskeligt ville kunne administreres. Man har derfor fundet det hensigtsmæssigt indtil videre kun at lade reglerne gælde for deciderede udbudsforretninger.

Ad pkt. b) Indberetning af oplysninger om skyldnere til private kreditoplysningsbureauer

1. Lovforslagets formål m.v.

Med baggrund i finanslovsaftalen for 1992 har det været overvejet at oprette et centralt offentligt skyldnerregister.

Overvejelserne har imidlertid ført til, at oprettelse af et sådant register i offentligt regi næppe vil være økonomisk rentabelt eller særligt effektivt.

I stedet foreslås etableret en ordning, hvorved der åbnes adgang for offentlige myndigheder til at videregive oplysninger om gæld fra offentlige myndigheders edb-registre til kreditoplysningsbureauer.

Lovforslaget tilsigter således ikke at regulere videregivning af sådanne oplysninger fra andet end edb-registre. Baggrunden herfor er, at der efter det oplyste hverken er praktisk mulighed eller behov for videregivning af de pågældende oplysninger i manuel form.

De foreslåede regler omfatter enhver form for videregivning af oplysninger om gæld til det offentlige fra offentlige myndigheders edb-registre.

Lov om offentlige myndigheders registre omfatter kun personoplysninger, og det vil i vidt omfang være relevant tillige at videregive oplysninger om erhvervsvirksomheders gæld til det offentlige. Lovens område foreslås derfor udvidet til også at omfatte oplysninger om virksomheder m.v.

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe en større lighed i behandlingen af henholdsvis gæld til det offentlige og gæld til private - hvad angår muligheden for at videregive oplysninger om gælden til kreditoplysningsbureauer.

Efter forslaget bliver ligheden - idet der foreslås en række yderligere garantier til beskyttelse af skyldneren - dog ikke fuldstændig.

For det første er det fundet rimeligt at fastsætte en minimumsgrænse for, hvornår videregivning må finde sted, på 25.000 kr. for hver fordrings størrelse, mens grænsen for så vidt angår gæld til private er på 1.000 kr., når oplysningerne videregives i summarisk form. Endvidere vil oplysninger om gæld til det offentlige efter forslaget ikke kunne videregives, hvis der er indrømmet henstand eller indgået og overholdt en aftale om afdragsvis betaling. Hertil kommer, at den offentlige myndighed efter forslaget skal varsle skyldneren om den påtænkte videregivning, mindst 4 uger før den foretages. Herved får skyldneren dels mulighed for at opklare og rette eventuelle fejl og misforståelser, dels mulighed for at betale gælden eller indgå en aftale om afdragsvis betaling og dermed undgå, at oplysningerne videregives.

Efter lovforslaget skal offentlige myndigheder ikke være forpligtet til at videregive de omhandlede oplysninger til kreditoplysningsbureauer. Med forslaget søges alene tilvejebragt en mulighed herfor, som kan udnyttes, såfremt det på et givet område må anses for hensigtsmæssigt.

Baggrunden herfor er, at det må være den enkelte myndighed, der bedst kan vurdere, om en udnyttelse af muligheden for at videregive de pågældende oplysninger vil have den ønskede restanceinddrivelses-effekt.

2. Gældende regler.

2.1. Lov om private registre (kreditoplysningsbureauvirksomhed)